

Cases d'en Tarruell

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Tarruell, números 15 i 19 (21).
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.44342607362
Longitud: 2.0737229486281
UTM Est (X): 422622
UTM Nord (Y): 4588398

Classificació

Número de fitxa 08205 - 453
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1930 - 1931
Autoria de l'element: Lluís G. Colomer Bellot
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Les façanes de l'avinguda de Tarruell estan lleugerament degradades pel pas del temps. A més, els conductes i les canalitzacions de serveis enlletgeixen les façanes.

Protecció

Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 10180-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 30/04/2008 i publicació al DOGC: 10/12/2008).
Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-138.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Número inventari IPA-27883

Generalitat i altres inventaris

Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Número 15: 2685405DF2828F0001MF; Número 19: 2685404DF2828F
Autoria de la fitxa	Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa:	dv., 01/12/2023 - 08:16
Autoria de la darrera revisió:	Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió:	dc., 26/11/2025 - 14:20

Descripció

Conjunt de dos blocs de pisos d'estil racionalista aixecats a la dècada de 1930 i destinats a treballadors de l'empresa que construïa la colònia de la Floresta. Consten de semisoterrani, planta baixa i tres pisos. Foren construïts al desnivell entre els carrers Casino i avinguda Tarruell. A la façana que dona a aquesta avinguda hi ha els accessos als edificis.

L'edifici número 15 per la façana del carrer del Casino és de planta baixa i tres pisos. Cada habitatge té un gran balcó sostingut per unes columnes d'estil dòric, així com pilars d'obra vista, amb una balustrada de peces de morter modelat. L'espai entre balcons conté a cada planta una finestra al centre amb arc rebaixat, que correspon a les escales. També dues finestres més petites a tocar dels balcons, que corresponen als habitatges. Les façanes estan arrebossades i als angles l'arrebossat imita carreus de pedra. La façana de l'avinguda de Tarruell és simètrica i presenta al primer pis l'entrada a l'edifici.

L'edifici número 19 per la façana del carrer del Casino és de la planta baixa i tres pisos. Cada habitatge té un gran balcó sostingut per unes columnes d'estil dòric, amb pilars d'obra vista i amb una balustrada de peces de morter modelat. Al terrat els dos balcons del segon pis queden units per la part superior, ampliant la superfície disponible. En aquesta façana a l'espai entre balcons hi ha una finestra per planta amb arc rebaixat. Les façanes estan arrebossades i als angles l'arrebossat imita carreus de pedra. La façana de l'avinguda de Tarruell és simètrica.

Segons sembla, la planta dels habitatges va ser projectada i construïda tenint en compte els criteris higienistes en voga en aquell moment. Per això es va fer una disposició constructiva en doble crugia que assegurava la ventilació transversal i la funcionalitat de la planta. Aquesta solució està molt a prop del racionalisme, i ens situa en un moment força precoç en què a Catalunya ja es va assimilar el moviment modern de renovació de l'arquitectura. A més, les terrasses de grans dimensions eren una innovació en habitatges econòmics.

Història

La llicència d'obres la va demanar en Tarruell el 7 de juliol de 1930, concretament per construir un primer bloc de pisos. Poc després, el 5 de febrer de 1931, va demanar permís per fer un altre bloc. El projecte arquitectònic dels dos blocs d'habitatges va ser de Lluís G. Colomer Bellot.

Lluís G. Colomer Bellot va ser arquitecte i autor dels projectes de l'edifici d'habitatges d'estil noucentista del carrer Topazi número 23 (barri de Gràcia) de Barcelona. També del xalet modernista de Can Valentí a

Montcada i Reixac i, a la Floresta, el Casino, entre altres.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

